

ISU

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

**L INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL
CONFERENCE
«Innovative Education:
Problems and Prospects of
Scientific Research»**

December 4-6, 2024
Stuttgart, Germany

ISBN 978-617-8427-40-5

DOI 10.70286/ISU-04.12.2024

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

L INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND
PRACTICAL CONFERENCE
**«Innovative Education: Problems and
Prospects of Scientific Research»**

Collection of abstracts

December 4-6, 2024
Stuttgart, Germany

UDC 01.1

L International scientific and practical conference «Innovative Education: Problems and Prospects of Scientific Research» (December 4-6, 2024) Stuttgart, Germany. International Scientific Unity, 2024. 364 p.

ISBN 978-617-8427-40-5

DOI 10.70286/ISU-04.12.2024

The collection of abstracts presents the materials of the participants of the International scientific and practical conference «Innovative Education: Problems and Prospects of Scientific Research».

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

ISBN 978-617-8427-40-5

© Authors of theses, 2024

© International Scientific Unity, 2024

Official site: <https://isu-conference.com/>

SECTION: PEDAGOGY, PHILOLOGY AND LINGUISTICS

Жукова Ю.В. ІМЕРСИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ В ПЕДАГОГІЦІ.....	249
Корчук Т., Дікал М. INTERDISCIPLINARY INTEGRATION OF PHARMACOLOGY AND CLINICAL BIOCHEMISTRY OF NON-STEROIDAL ANTI- INFLAMMATORY DRUGS (NSAIDS).....	255
Кібенко Л.М. СУЧАСНИЙ СВІТ І ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ.....	256
Конюх І.Р. РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ У ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ СУЧАСНОЇ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	259
Кривонос М.П. ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ.....	262
Пасічник М. ДО ДОСВІДУ ТА ПЕРСПЕКТИВ ВИКОРИСТАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО МОВНОГО ПОРТФОЛІО.....	266
Степанюк А., Миколишин М. ВИТОКИ СТАНОВЛЕННЯ ІНТЕГРОВАНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	269
Овчиннікова І.І., Леута О.І. РОЛЬ МЕДІА У ФОРМУВАННІ СУСПІЛЬНИХ НАРАТИВІВ ПРО ВІЙНУ В УКРАЇНІ.....	272
Перець К.А., Костюк В.С. ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ГЕОГРАФІЇ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНІМИ ПОТРЕБАМИ В ЗЗСО.....	275
Лех О.С., Маковійчук Л.В. ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ: ПОНЯТТЯ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА.....	277
Дяченко Н.М., Ус С.В. РІЗНОВИДИ СИНТАКСИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОМАНІ ЮРІЯ АНДРУХОВИЧА «ПЕРВЕРЗІЯ»	280

Список використаних джерел

1. Оксана Карп'юк. Європейське мовне портфоліо // English. – 2011. - № 15.
2. David Little. The European Language Portfolio: Structure, origins, implementation and challenges // Language Teaching 35(03), 2002, 182 – 189.
3. David Little, Francis Goullier, Gareth Hughes. The european language portfolio: the story so far (1991–2011) // <https://rm.coe.int/16804595a7>

ВИТОКИ СТАНОВЛЕННЯ ІНТЕГРОВАНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Степанюк Алла

доктор педагогічних наук, професор

Миколишин Марія

здобувач вищої освіти магістерського рівня

Хіміко-біологічний факультет

Тернопільський національний педагогічний

університет імені Володимира Гнатюка

Впровадження інтегрованого підходу до організації навчального процесу, конструювання його змісту, форм та методів навчання в Новій українській школі має вагомий історичний корінь. Генезис програм навчальних предметів, об'єктом вивчення яких є природа загалом та жива природа, зокрема, засвідчує, що радикальний методологічний та теоретичний перегляд дисциплінарної організації знань про живу природу в середній школі здійснив німецький вчений, вчитель Ф. Юнге (1832-1905). Він виявив вісім понять та емпіричних узагальнень (відповідність способу життя, будови та довкілля; кожна жива істота — частина цілого; адаптація, диференціація та інтеграція в організмі; розвиток від простого до складного; взаємодія в процесі формоутворення; кореляція органів; економія природи — «бережливість» в просторі та часі), навколо яких, на його думку, повинен будуватися матеріал курсу природничої історії.

Дослідник пропонував вивчати природу за біоценозами, починаючи з найбільш простих, розташованих біля школи (ставок, поле, сад тощо), і закінчуючи усіма жителями земної кулі — єдиним всеохоплюючим угрупованням. В окремих класах курс він включав дані з антропології та гігієни. Найбільш широка інтеграція природничо-наукових знань здійснювалась у заключному VII класі, де знання про живі істоти і їх залежність від факторів довкілля узагальнювались та розширювались. Описуючи світло, теплоту, електрику, силу тяжіння, Ф. Юнге спеціально підкреслював їх вплив на рослини, тварини та людину. Таким чином, вчений вперше зробив спробу створити інтегрований курс, зміст якого спеціально організовано навколо знань про живу природу [2].

У значно спрощеній формі ідеї Ф. Юнге реалізував Д. Кайгородов (1846-1924). Він вважав, що природа повинна вивчатись у тій «гармонійній сукупності», в якій вона повстає перед очима спостерігача. Вона повинна служити духовно-моральному та фізичному оздоровленню підростаючого покоління. Учений вважав, що метою вивчення природничої історії є не «гімнастика розуму», а розуміння природи, злиття з нею, прилучення до її цілющих сил. Він використав з методичної спадщини Ф. Юнге, в основному, ідею організації навчального матеріалу з природознавства за біоценозами. Кожна тема складалась із розділів про рослини, тварини та неживої природи. Внаслідок цього зміст шкільного природознавства зводився до опису видів, їх довкілля, до вивчення біоценотичних зв'язків та практичного значення відповідних об'єктів. Загальнобіологічні закономірності, фундаментальні узагальнення науки, про які говорив Ф. Юнге, залишились поза увагою Д. Кайгорова [2].

Нова спроба цілісного відображення природи в змісті освіти була здійснена в 1923 році, коли в практику школи впроваджувались комплексні програми. Як свідчать наукові джерела [5], автори програм пішли шляхом синтетичного узагальнення навчального матеріалу навколо 3-х тем: «Природа», «Праця», «Суспільство». У центрі знаходилась трудова діяльність людей, яка повинна була розглядатись у зв'язку з природою як об'єктом цієї діяльності. При цьому предметні структури як такі, в основному, ліквідувались. Ф. Красінов, науковець того часу, дає таке визначення комплексу: «Комплекс — це група об'єктів, що підлягають науково-педагогічному дослідженню, група, що об'єднана певним внутрішнім зв'язком і прилягає до певної центральної ідеї, яка є ніби ідеєю, стержнем чи свого роду хребтом, навколо якого органічно та гармонійно розміщується весь матеріал, що вивчається [5, с. 75]. Типовим прикладом комплексу даного часу є проект під назвою «Криниця» (Ф. Красінов), розроблений на основі інтеграції фізичних, технічних та частково гігієнічних знань. Дослідник розподілив матеріал на 8 частин: 1. Про значення криниці. 2. Вимірювання криниці. 3. Про те, звідки береться вода в криниці і як вона туди потрапляє. 4. Звідки і як пробивається вода в криницю. 5. Про властивість води розчиняти деякі тверді речовини. 6. Про температуру води в криниці. 7. Гігієна та санітарне значення криниць. 8. Дослідження явищ, з якими доводиться мати справу при набиранні води з криниці відрами або насосами.

На нашу думку, цікавими є зауваження М. Зарецького щодо змісту запропонованого матеріалу, який вважає, що навколо відповідного стержня можна було б наростити елементи і культурно-історичні, і економічні, і художні, і математичні. При цьому рекомендувалось не захоплюватись ідеєю комплексного викладання, а використовувати його епізодично, для урізноманітнення шкільної роботи [3]. Таким чином, комплексне навчання розроблялось у руслі підходу, який у сучасній педагогіці називається цілісним, проте основа цієї цілісності з самого початку була відокремлена від систематичності предметних знань. Тому, очевидно, комплексне навчання не змогло стати основою шкільної освіти в цілому, і, на жаль, зазначені ідеї не

отримали широкого розвитку, оскільки був ліквідований весь експериментальний пошук 20-30-х років.

У 1989–1995 рр. на теренах колишнього СРСР було проведене Всесоюзне експериментальне дослідження із «Впровадження інтегрованого курсу «Природознавство» в загальноосвітніх школах, підготовки і перепідготовки вчительських кадрів». Єдиним експериментальним вищим навчальним закладом України, залученим до цього дослідження, став Тернопільський державний педагогічний інститут (нині Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка). Керівником проєкту було призначено кандидата педагогічних наук, доцента В. Поліщук. З того часу розпочалось активне впровадження інтегрованого навчання в практику роботи закладів загальної середньої освіти в нашій області. Інтегрований курс «Природознавство» на той час вивчався в 5-7 класах експериментальних шкіл.

Отже, у 1990-х роках зросла увага до інтеграції як методу оновлення змісту освіти. У цей час відбувається введення нових підходів до навчання природознавчих предметів, з'являються експериментальні програми з інтегрованого навчання (приміром, «Освітня програма «Довкілля» автор В. Ільченко), які спрямовані на оптимізацію навчального процесу. В програмі «Довкілля» передбачалась інтеграція природничих знань на основі розкриття загальних законів природи. На нашу думку, це дуже продуктивна ідея, яка вимагає подальшого впровадження, але зі зміненою структурою курсу. В цей час інтеграція знань стає однією з ключових цілей освітніх реформ. Метою її впровадження є формування цілісного уявлення про природу та розвиток критичного мислення через міждисциплінарний підхід.

З початком реформи «Нова українська школа» (НУШ) інтеграція стала пріоритетною у навчанні природничих дисциплін. Концептуальні засади сучасного етапу впровадження інтегрованого навчання отримали детальне висвітлення в працях В. Ільченко [4], Т. Засекіної [3], А. Степанюк [6], М. Мартинюк, В. Бак [1] та інші. Основні характеристики цього етапу: введення вивчення інтегрованих курсів у початковій школі, далі курсу «Природничі науки» в базовій школі (5–9 класи); використання компетентнісного підходу, де акцент робиться на практичному застосуванні знань і формуванні життєвих навичок; інтеграція знань із природничих наук із технологіями, математикою та екологією; підготовка нових підручників, які враховують сучасні підходи до викладання.

Таким чином, інтегроване навчання природничих дисциплін в Україні розвивається у відповідь на глобальні освітні тенденції та національні потреби, сприяючи формуванню цілісного явлення учнів про природні процеси та явища. Найбільш актуальними на даний час є проблеми: удосконалення підготовки педагогів; застосування сучасних цифрових технологій для інтегрованого навчання; інтеграція філософських та етичних знань з природничими; посилення зв'язку з практичними потребами суспільства та ринку праці.

Список використаних джерел

1. Бак В.Ф., Данюк М.І., Степанюк А.В. Висвітлення тенденції інтеграції природничих наук та етики в змісті біологічної освіти старшокласників: монографія. Тернопіль: Вектор, 2015. 184 с
2. Загальна методика навчання біології: [навч. посібник] / І. В. Мороз, А. В. Степанюк, О. Д. Гончар та ін.; за ред. І. В. Мороза. К.: Либідь, 2006. 592 с.
3. Засекіна Т. М. Інтеграція в шкільній природничій освіті: теорія і практика: монографія. Київ: Педагогічна думка, 2020. 400 с.
4. Ільченко В.Р. Інтеграція змісту профільної школи як умова формування цілісного світогляду молодих поколінь. Технології інтеграції змісту освіти. 2019 р.
5. Красинов Ф. М. Колодезь. Опыт исследования комплекса / В помощь учителю школы 1 ступеня. М. : Гос. изд., 1922. 75 с.
6. Степанюк А. В. Формування цілісних знань школярів про живу природу: Монографія. Вид. 2-ге, переробл.й доповн. Тернопіль : Вид-во «Вектор», 2012. 228 с.

РОЛЬ МЕДІА У ФОРМУВАННІ СУСПІЛЬНИХ НАРАТИВІВ ПРО ВІЙНУ В УКРАЇНІ

Овчиннікова І.І.

канд. філол. наук, доцент

Леута О.І.

доктор філол. наук, професор

Кафедра слов'янських, романських та східних мов

УДУ імені Михайла Драгоманова

Медіа відіграють ключову роль у формуванні суспільних наративів про війну в Україні, створюючи уявлення про реальність конфлікту як для внутрішньої, так і для міжнародної аудиторії. З початком повномасштабного вторгнення Росії 24 лютого 2022 року війна в Україні стала найбільшою збройною конфронтацією в Європі з часів Другої світової війни. Засоби масової інформації, поряд із соціальними мережами, стали основним джерелом інформації, впливаючи на громадську думку, політичні рішення та глобальні гуманітарні реакції.

Медіа виконують критично важливу функцію – донесення актуальної, правдивої інформації про перебіг війни. Українські та міжнародні журналісти висвітлюють події на фронті, гуманітарну кризу та злочини, які скоюють російські військові, наприклад, масові вбивства в Бучі. Завдяки оперативним репортажам, кадрам з місця подій і коментарям експертів, медіа формують глобальну картину війни, підкреслюючи причини, наслідки та масштаби трагедії.

Collection of abstracts
L International Scientific and Practical Conference
«Innovative Education: Problems and Prospects of Scientific Research»
December 4-6, 2024
Stuttgart, Germany

Organizing committee may not agree with the authors' point of view.
Authors are responsible for the correctness of the papers' text.

Contact details of the organizing committee:

Sole Proprietor Viktoriia Tsiundyk

E-mail: info@isu-conference.com

URL: <https://isu-conference.com/>

Certificate of the subject of the publishing business: ДК №7980 of 03.11.2023.

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY